

سوره نوح

جزء: ۲۹

شماره: ۷۱

ترتیب نزول: ۷۱

محل نزول: مکه

تعداد آیه: ۲۸

ahlolbait.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خدا که رحمتش بی اندازه است و مهربانی اش
همیشگی.

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

ما نوح را به سوی قومش فرستادیم که قوم خود را پیش از آنکه عذابی دردناک به آنان رسد، بیم ده. (۱)

قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

گفت: ای قوم من! همانا من شما را بیم

دهنده‌ای آشکارم، (۲)

أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا

که خدا را بپرستید و از او پروا کنید و از من

اطاعت نمایید، (۳)

يَغْفِرُ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ
 أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ ۗ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

تا خدا گناهانتان را بیامرزد و شما را تا زمانی معین مهلت دهد.
 اگر آگاهی داشته باشید [توجه خواهید کرد که] بی تردید هنگامی
 که اجل خدایی فرا رسد، تأخیر نخواهد داشت. (۴)

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا

گفت: پروردگارا! همانا قوم خود را شب و روز [به آیین

توحید] دعوت کردم، (۵)

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا

ولى دعوت من جز بر فرارشان نيفزود، (٦)

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ
وَاسْتَعْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا وَاسْتَكْبَرُوا

و من هرگاه آنان را دعوت کردم تا آنان را بیامرزی، انگشتان خود را
در گوش هایشان کردند و جامه هایشان را به سر کشیدند و بر
انکار خود پافشاری ورزیدند و به شدت تکبر کردند، (۷)

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ
دَعُوْهُمْ جِهَارًا

آن گاه آنان را آشکارا دعوت کردم، (۸)

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا

سپس آشکارا و پنهان آنان را خواندم. (۹)

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا

پس [به آنان] گفتم: از پروردگارتان آمرزش بخواهید که او

همواره بسیار آمرزنده است. (۱۰)

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا

تا بر شما از آسمان باران پی در پی و با برکت فرستد، (۱۱)

وَيُمِدُّكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلُ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلُ لَكُمْ
أَنْهَارًا

و شما را با اموال و فرزندان یاری کند، و برایتان باغ ها و

نهرها قرار دهد، (۱۲)

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا

شما را چه شده که [ربوبیت خدا را نفی کرده و در نتیجه از بندگی
اش دست برداشته و] به عظمت و بزرگی خدا امید ندارید؟ (۱۳)

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا

در حالی که شما را مرحله به مرحله [خاک، نطفه، علقه،

مضغه، گوشت، استخوان و...] آفریده است (۱۴)

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا

آیا ندانسته اید که خدا هفت آسمان را چگونه بر

فراز یکدیگر آفرید؟ (۱۵)

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا

و ماه را در میان آنها روشنی بخش، و خورشید را چراغ

فروزان قرار داد، (۱۶)

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا

و خدا شما را از زمین [مانند] گیاهی رویانید، (۱۷)

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا

سپس شما را در آن باز می گرداند و باز به صورتی ویژه

بیرون می آورد، (۱۸)

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا

و خدا زمین را برای شما فرشی گسترده قرار داد، (۱۹)

لِتَسْأَلُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاةً

تا از راه ها و جاده های وسیع آن [هر جا که

خواستید] بروید؟ (۲۰)

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالَهُ
وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا

نوح گفت: پروردگارا! آنان از من نافرمانی کردند و از کسانی
[چون سردمداران کفر و متولیان بتخانه] پیروی نمودند که اموال و
فرزندانشان جز خسارت و زیانی بر آنان نیفزود! (۲۱)

وَمَكْرُوا مَكْرًا كُبَرًا

و [این پیشوایان گمراهی، برای گمراه نگاه داشتن این مردم]

نیرنگی بزرگ به کار گرفتند، (۲۲)

وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا
يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا

و گفتند: دست از معبودانتان بر ندارید، و هرگز [بت های]

وَدّ و سواع و یغوث و یعوق و نسر را رها نکنید؛ (۲۳)

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا ۖ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا

همانا بسیاری را گمراه کردند. و [پروردگارا!] ستمکاران را

جز گمراهی میفزاید. (۲۴)

مِمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأَدْخَلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ
دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا

[همه آنان] به سبب گناهانشان غرق شدند و بی درنگ در آتشی درآورده

شدند که [از آن] در برابر خدا برای خود یاورانی نیافتند، (۲۵)

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنْ
الْكَافِرِينَ دَيَّارًا

و نوح گفت: پروردگارا! هیچ یک از کافران را بر روی زمین

باقی مگذار (۲۶)

إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا
فَاجِرًا كَفَّارًا

که اگر آنان را باقی گذاری، بندگان را گمراه می کنند و جز
نسلی بدکار و ناسپاس زاد و ولد نمی کنند. (۲۷)

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا
وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا

پروردگارا! مرا و پدر و مادرم را و هر کس که با ایمان به خانه ام
درآید و همه مردان و زنان با ایمان را بیامرزد، و ستمکاران را جز
هلاکت میفزای. (۲۸)